

Sevgili Dostlar,

6 Temmuz yaklaşıyor. Tam dokuz yıl olmuş aramızdan ayrılalı.

Daha yasarken unutturulmak istendiğini biliyorum. Söyledi de pek inanmazdım, abartıyor sanırdım. Türkiye'ye geldikten sonra dinlediğim tanıklıklar ve yaşadığım olaylar ne kadar haklı olduğunu gösterdi.

Vicdanları sürekli rahatsız eden biriydi sonuç olarak, neden anılsın ki! Baskalarının, sadece yapamadıklarını değil, yapmadıklarını da yapan, sadece bilmediklerini değil, bilip de söyleyemediklerini söyleyen, önünde kendimizi suçlu hissettiğimiz, yüzümüze karşı gerçekleri söyleyen, hatta söylemeden bile gerçekleri bize duyuran biriydi. Acımasız bir aynaydı. Neden unutulmasın ki!

Öldüğü gün o kadar seveni olduğunu görüp sasırmıştım. Hüngür hüngür ağlıyordu insanlar. Sanki benim değil onların bir yakını ölmüş gibi, kendi acımı bastırıp onları teselli etmişim!

Sahi, o seller gibi gözyası dökenler neredeler şimdi?

Bunun böyle olacağını da söylemişti bana yasarken, buna da inanmamıştım.

Dokuz yıl önce onun en yaşayan eserlerinden birinin sorumluluğunu üstlendim. Yasarken kendisine söz verdiğim gibi... Çok büyük bir sorumluluktu. Basaramasaydım, "babası kurdu oğlu batırdı" damgasını yiyecektim tarihin önünde. Ne yapıp edip basarmalıydım, Oysa faturayla makbuz arasındaki ayrımı bilmeyecek kadar deneyimsizdim. "Saf matematikçi" diye kazıklamak isteyenler, kendi çıkarlarını "iyilik" ambalajına saranlar, bir koyup bin almak isteyenler, kabaran ayranlarını rakıya boganlar, yerine getiremeyecekleri sorumlulukları üstlenenler, olmayan akıllarından cömertçe sunanlar, "Nesin Vakfı sonsuza dek yaşayacaktır" üfürüp bir daha yüzlerini göstermeyenler, en büyük alçaklıkları binbir özürle sigınarak ve en yakınlarından bile gizleyerek yapanlar... Neler yaşadım, neler gördüm, kimleri tanıdım... Güncel sorunlarla bogusmaktan zamanım olmadı ki bunları bir yere yazayım. Oysa ne ilginç olurdu.

Sansım yaver gitti bugüne dek. Kazıklanmadım bildiğim kadariyle. Üç buçuk liramızı akıllı kullandım, doğru yatırımlar yaptım. Nesin Vakfı yaşıyor. Hatta geliserek yaşıyor. Ama bilin ki kolay olmuyor. Bu toz pembe ve eglenceli mektuplara aldanmayın. İsin zor yanını saklıyorum. Davul uzakta.

Benden sonra gelenlere böyle ağır bir yük bırakmayacağım. Sanata, kültüre ve bagısa güvenilmemesi gerektiğini erken anladım. Gayrimenkule güveniyoruz!

3 Temmuz Cumartesi günü Vakıf'ta bir piknikle Aziz Nesin'i anacağız. Saat 11,00'de AKM'nin önünden servis kalkacak. Sizi ve yakınlarınızı bekleriz.

Ali Nesin

www.nesinvakfi.org